Een ezel stoot zich in 't gemeen...

Wednesday 19 December 2012

Een ezel stoot zich in 't gemeen...

...geen tweemaal aan dezelfde steen. Als je twee keer dezelfde fout maakt, ben je nog dommer dan een ezel. En die is dom! Niet te weinig. Oen en kluns zijn oude woorden voor een gecastreerde ezelshengst. Kun je nagaan hoe dom een ezel is. En dat is hij al heel lang, want in het oude Griekenland kreeg Midas ezelsoren omdat hij iets doms gedaan had. Maar is een ezel wel zo dom? Kenners zeggen dat ezels erg voorzichtig zijn. Als je ze iets wil leren kost dat veel geduld, want ze gaan graag hun eigen gang. Daarom hebben ze de naam gekregen dat ze dom zijn. Maar ze zijn toch vriendelijk en intelligent. Op het Kerstfeest van het jaar 410 hield Augustinus een preek die bewaard is gebleven. Reeds bij hem staan er een os en een ezel bij de kribbe. Dat is folklore n.a.v. Jesaja 1:3. We lezen daar: "Een rund herkent zijn meester, een ezel kent zijn voederbak, maar Israël mist elk inzicht." Het is echter bijzonder wat Augustinus met die dieren doet. Hij vergelijkt ze met de bekeerlingen uit het Jodendom en de bekeerlingen uit het heidendom. De os en de ezel staan dus symbool voor twee volkeren. Zo dom is die ezel dus ook weer niet. Hij staat er bij als de Here Jezus geboren wordt en in de kribbe wordt gelegd. En daar laat Augustinus het niet bij. Hij trekt de beeldspraak nog een stukje door. Die ezel die bij de kribbe stond, werd ook bij de Here Jezus gebracht toen hij Jeruzalem binnentrok als Koning om de weg van het lijden te gaan. Hij roept het volk op om zich niet te schamen om het lastdier van de Here Jezus te zijn. Als we de Here Jezus dragen, worden we niet terneergedrukt, maar verhoogd. Als hij ons leidt, raken we de weg niet kwijt. Hij is zelf de weg. Prachtige beeldspraak van de leraar der welsprekendheid. Ook knap van Augustinus is, dat hij kribbe en kruis zo met elkaar ter sprake brengt. De komst van de Here Jezus was nodig om ons rechtvaardig te maken voor God. We kunnen geen Kerst vieren zonder ook aan Goede Vrijdag en Pasen te denken. Over de gerechtigheid door het geloof in Jezus Christus (Rom 1:17) gaat dan ook het belangrijkste deel van zijn preek. Luther had het gezegd kunnen hebben... (Augustinus, preek 189, In natali Domini)